

Dosarul nr. 3ra-280/19

Prima instanță: Judecătoria Ungheni, sediul Central – A. Parfeni

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău – V. Clima, E. Palanciuc, A. Malfi

## ÎNCHEIERE

06 martie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ  
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul  
judecătorii

Mariana Pitic  
Iurie Bejenaru  
Maria Ghervas

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Grigore Morcov,  
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Grigore  
Morcov împotriva Instituției Publice „Agenția Servicii Publice” cu privire la  
obligarea organelor cadastrale de a-i restabili dreptul de coproprietar în devălmășie  
asupra bunului imobil,

împotriva deciziei din 12 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău prin care  
s-a respins apelul declarat de către Grigore Morcov și s-a menținut hotărârea din 14  
februarie 2018 a Judecătoria Ungheni, sediul Central,

constată :

La 28 aprilie 2016 Grigore Morcov s-a adresat cu cerere de chemare în judecată  
împotriva ÎS „Cadastru”, Oficiul Cadastral Teritorial Filiala Ungheni, prin care a  
solicitat obligarea de a-i restabili dreptul de coproprietar în devălmășie asupra  
bunului imobil.

În motivarea cererii reclamantul a invocat că s-a adresat către Agenția Relații  
Funciare și Cadastru cu solicitarea de a-i fi restabilită înregistrarea dreptului de  
proprietate asupra bunului imobil în devălmășie la situația din 19 aprilie 2001.

Prin decizia din 28 ianuarie 2016 Oficiul Cadastral Teritorial Ungheni Filiala  
ÎS „Cadastru” a emis decizia, prin care registratorul Tudor Burlacu a refuzat  
rectificarea înscrierilor din Registrul bunurilor imobile și înregistrarea dreptului de  
proprietate asupra bunului imobil cu nr. cadastral XXXXX.

Ulterior, a depus o cerere, prin care a contestat acțiunile ilegale ale  
registratorului din cadrul Oficiului Cadastral Teritorial Ungheni și a solicitat  
rectificarea înscrierilor în registrul bunurilor imobile.

Fiindcă bunul imobil, garajul cu nr. cadastral XXXXX, a fost construit în  
timpul căsătoriei, a solicitat instanței să oblige IP „Agenția Servicii Publice” să

restabilească înscrierea din registrul bunurilor imobile efectuate la 19 aprilie 2001, cu referire la dreptul lui de proprietate asupra garajului.

Prin hotărârea din 14 februarie 2018 a Judecătoriei Ungheni, sediul Central s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de către Grigore Morcov împotriva IP „Agenția Servicii Publice” cu privire la restabilirea înscrierii în Registrul bunurilor imobile a dreptului de coproprietar în devălmășie asupra bunului imobil, ca fiind neîntemeiată. (f.d. 111, 114-120)

Prin decizia din 12 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de către Grigore Morcov și s-a menținut hotărârea din 14 februarie 2018 a Judecătoriei Ungheni, sediul Central. (f.d. 158-166)

Pentru a ajunge la această concluzie instanțele de judecată au reținut că Grigore Morcov nu a prezentat careva acte ce ar confirma dreptul lui de proprietate asupra bunurilor imobile amplasate în mun. XXXXX, str. XXXXX și luând în considerație art. 504 și art. 505 Cod Civil registratorul ÎS „Agenția Servicii Publice” nu a avut temei legal pentru a rectifica înscrierile din Registrul bunurilor imobile, în special și a înregistrării dreptului de proprietate asupra bunului imobil cu nr. cadastral XXXXX.

Instanța au reținut în argumentarea soluției sale decizia din 30 ianuarie 2014 a Curții de Apel Bălți, menținută prin decizia din 03 septembrie 2014 a Curții Supreme de Justiție, prin care a fost respinsă acțiunea înaintată de către Grigore Morcov cu privire la recunoașterea dreptului de proprietate comună în devălmășie a soților asupra bunului imobil cu nr. cadastral XXXXX.

La 28 decembrie 2018 Grigore Morcov a declarat recurs împotriva deciziei din 12 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău și a hotărârii din 14 februarie 2018 a Judecătoriei Ungheni, sediul Central, prin care a solicitat casarea hotărârilor, cu emiterea unei noi hotărâri. (f.d. 173-177)

În motivarea recursului a invocat că instanța de apel a apreciat arbitrar probele cauzei. Nu este de acord cu concluzia instanțelor că apelantul nu a prezentat careva probe care ar confirma dreptul său de proprietate asupra bunului imobil cu nr. cadastral XXXXX.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la data de 12 septembrie 2018.

Prin scrisoarea de însoțire nr. 9373 din 25 septembrie 2018 instanța de apel a expediat recurentului copia deciziei, date despre recepționarea corespondenței la dosar lipsesc.

Pe pagina web a instanței decizia a fost publicată la data de 01 noiembrie 2018.

Recurentul a ridicat copia deciziei la data de 06 noiembrie 2018, în sediul instanței de fond, la inițiativa sa.

În aceste circumstanțe, recursul depus la data de 28 decembrie 2018, se consideră a fi depus în termen.

Examinând temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia, că recursul declarat de către Grigore Morcov este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificând motivele de casare, invocate în recurs, completul Colegiului atestă, că recurentul indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanța de apel a apreciat înscrisurile probatorii și a constatat circumstanțele cauzei. Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

Conform regulilor din Secțiunea a 2-a din Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Recursul exercitat conform secțiunii a 2 - a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procesual, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Astfel, completul Colegiului constată, că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acestea nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual.

Aliniatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, pe când în recursul declarat de către Grigore Morcov asemenea aspecte nu se regăsesc.

În speță, completul Colegiului menționează, că recursul în cauză conține obiecții de fapt și de drept, care deja au fost studiate și verificate de către instanța de apel, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate de recurent nu pot constitui temei de admisibilitate a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normei de drept material sau a normei de drept procesual, așa cum formal invocă recurentul și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

În astfel de circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Grigore Morcov, inadmisibil.

Conform celor expuse, în temeiul art. 431 alin. (1) și (2), 433 lit. a), 440 alin. (1) și (1<sup>1</sup>) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune :

Recursul, declarat de către Grigore Morcov, se consideră inadmisibil.  
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,  
judecătorul

Mariana Pitic

judecătorii

Iurie Bejenaru

Maria Ghervas